

Anexo VII

Emenda nº 6 – As Ideas que nos Unen

EMENDAS AO DOCUMENTO “AS IDEAS QUE NOS UNEN”

1º) Liña 231

Suprimir o principio 4 e trasladalo a un anexo que iría ao final do documento denominado “Cuestións novas que nos preocupan e interesan” xunto con outros puntos.

2ª) Crear un principio 4 co seguinte texto:

MODEPEN é unha asociación de pensionistas, e antes fomos traballador@s cotizantes. Pero agora non estamos loitando só para nós, para conseguirmos o noso convenio colectivo sectorial, senón que pretendemos interesar tamén á poboación nova. Loitamos para que teñan prestacións sociais, afianzando e mellorando un sistema público sostible de pensións de reparto, para que como en Francia se preocupen e se mobilicen pola súa defensa. Debemos facer un traballo de concienciación, de pedagogía, sobre dito sistema, para que coñezan o seu valor individual e social, a solidariedade interxeracional que supón e que adopten estas reivindicacións como súas e para defenderen o seu futuro.

3ª) Engadir un principio 5 co seguinte texto:

MODEPEN considera imprescindible ofrecer formación acerca da Seguridade Social e o sistema público de pensións.

Herminia Bote Rodríguez, Lina Gallego Villar, Margarita García Portillo, Mª Isabel González Muñoz, Celia Iturralde de la Fuente. Elvira Landín Aguirre. Isabel Sieiro Otero

4ª) CREAR UN ANEXO AO DOCUMENTO “AS IDEAS QUE NOS UNEN”

ANEXO

CUESTIÓNS NOVAS QUE NOS PREOCUPAN E INTERESAN

Aínda que sexamos pensionistas non deixamos de ser cidadás e cidadáns deste país e deste tempo polo que temos que abrírnos a outras perspectivas e problemas.

A.- PACIFISMO

Declaramos que non existen “guerras xustas” e que toda guerra é unha derrota da humanidade; que o pacifismo e o antimilitarismo son a única vía de pensamento e acción moralmente aceptable.

Porque no tema da paz non podemos ser equidistantes e non queremos ser cómplices co noso silencio do espallamento da industria da morte, reiteramos a nosa aposta decidida polos principios do humanismo pacifista, rexeitamos a guerra como vía de solución dos conflitos, defendemos o

valor da diplomacia entre os pobos e, coherentemente, rexeitamos o incremento dos orzamentos en gastos militares, que deberan ser destinados a asuntos sociais.

B.- FEMINISMO

As mulleres somos a metade da humanidade. O feminismo é unha esixencia democrática de igualdade entre os sexos. O patriarcado secular no que nacemos e que nos educou, a vós e a nós, fai que pareza natural que as mulleres teñamos que soportar a subsidiaridade, a inferioridade (o segundo sexo) e a desigualdade na nosa vida, tanto no ámbito familiar coma na presenza en instancias públicas e laborais. Hai outras olladas, outros exemplos, paga a pena írmonos interesando na aparición de novas masculinidades non tóxicas como novos referentes de homes, sobre todo no ámbito educativo.

C.- CUESTIÓN S ECOLÓXICAS

O futuro sostible do planeta estase esgotando pola avaricia insensata do capitalismo. Ademais, a industria da publicidade, a influencia constante dos medios de comunicación, e a omnipresencia de internet transfórmanos de cidadás e cidadáns en consumid@rs compulsiv@s.

Temos o reto de construír un sistema enerxético alternativo en beneficio das necesidades colectivas e das comunidades rurais e urbanas, engadindo ao cálculo mercantil a valoración do dano que poida provocar na flora, na fauna, na paisaxe e na poboación. O dano ambiental intensifícase, contaminando o río Limia debido aos residuos das macrogranxas, inzando as serras de parques eólicos mentres se ignoran os intereses das comunidades de montes, pondo en perigo a viabilidade do sector pesqueiro, ameazando o futuro ecolóxico de Doñana, e augurando un futuro de destrución para o Mar Menor. Non negamos que haberá que encarar sacrificios, porque os cambios os provocan, pero deberán reducirse ao máximo e compensalos axeitadamente.

En calquera caso, debemos optar por un decrecemento produtivo mediante certa austeridade individual e colectiva que nos leve a rebaixar o consumo, sen admitir a postura egoísta de “ eu pago e podo permitirmo”, xa que o consumo excesivo dos privilexiados é un expolio para a cidadanía.

Isabel Sieiro Otero, Elvira Landín Aguirre, Celia Iturralde de la Fuente, Mª Isabel González Muñoz, Margarita García Portillo, Lina Gallego Villar, Herminia Bote Rodríguez.